

Maaliskuu maata näyttää

Silmät etsivät kevään merkkejä. Kaunis valkoinen lumi muuttuu sohjoksi ja sitä katselee lempeämmin, kun ajattelee sen merkitsevän kevään lähestymistä. Siellä täällä lumen ja jään alta alkaa pilkistää vanha tuttu maa. Kohta koittaa kevät!

Kun lämpömittari näyttää plusasteita ja jos aurinkokin paistaa, niin lumi katoaa kuin elämämme menneet päivät. Vain muistot jäävät. Tämä vuodenaika kertoo meille siitä, miten ajan virta on voimakas ja se vie meitä mutta emme tiedä minne.

Maaliskuu maata näyttää ja maasta alkaa aivan kohta nousta jotain, mikä on ollut kylmän talven ajan kätkeytynä. Meidän elämämme on riippuvainen siitä, mitä maasta kasvaa.

Raamatun alkukertomuksissa kuvataan meidän läheistä yhteyttämme maahan. Me ihmiset oikeastaan olemme maan tomua. ”Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat.”

Kun keväällä näemme paljasta maata, voimme tervehtiä sitä kuin vanhaa ystäväämme, sillä sitä samaa tomua mekin olemme. Raamatussa kuitenkin sanotaan, että vaikka me olemme tomusta tehtyjä niin me olemme samalla Jumalan kuvia. Mitähän se tarkoittaa? Jumala ei ole kuva meistä vaan meissä on jotain Jumalan antamaa. Tätä on selitetty niin, että meissä on jotain katoamatonta, sieluksikin sanottua. Vaikka maan ja tomun sukua olemme, meillä on kyky uskoa, toivoa ja rakastaa.

Hannu Rantala
kappalainen
Orimattilan seurakunta